

31 Αυγούστου, 1995

{ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος}

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

SPLASH WATER LTD,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 667/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Όροι του παραδεκτού — Εκτελεστή διοικητική πράξη — Η περίπτωση ανάκλησης εσφαλμένης απόφασης περί καταβλητέων δασμών — Η προσφυγή παραδεκτή.

5

Διοικητικό Δίκαιο — Διοικητική πράξη — Ανάκληση — Αρχές — Νομολογία — Ανάκληση παράνομης ευμενούς πράξης — Το ζήτημα του χρόνου.

Οι αιτητές προσέβαλαν την αποκατάσταση της εσφαλμένης δασμολογικής κατάταξης των προϊόντων που εισήγαγαν και την απαίτηση καταβολής του πρόσθετου, και νόμιμου, δασμού επικαλούμενοι το μακρό χρόνο που διέρρευσε από την αρχική απόφαση έως την ανάκλησή της.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Η απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στους αιτητές και η οποία προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή, εξυπακούει την ανάκληση της προηγούμενης απόφασης για την δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων της 23ης Μαρτίου 1993, και την κοινοποίηση νέας απόφασης για τη δασμολόγησή τους. Η απόφαση συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, υποκείμενη σε αναθεώρηση.

20

Το μόνο θέμα το οποίο εγείρεται προς εξέταση είναι το παράδεκτο της ανάκλησης, εν' όψει του χρόνου ο οποίος διέρρευσε από την τελώνιση των εμπορευμάτων μέχρι την έκδοση της ανακλητικής απόφασης, η οποία, όπως προκύπτει, τους κοινοποιήθηκε στις 23 Ιουνίου, 1994.

Η πράξη η οποία ανακλήθηκε ήταν παράνομη. Επιβλήθηκε δασμός άλλος από εκείνο που προβλέπει ο νόμος. Στην έκδοση της παράνομης πράξης συνέβαλαν και οι ίδιοι οι αιτητές με την εσφαλμένη ταξινόμηση του προϊόντος στη διασάφηση την οποία υπέβαλαν σε άλλη δασμολογική κλάση από εκείνη που πρόβλεπε ο νόμος. Η προστασία του δημοσίου συμφέροντος επέβαλλε την ανάκληση της πράξης την οποία οι καθ' ων η αίτηση δικαιολογημένα ανακάλεσαν.

Το Δικαστήριο διατηρεί την άποψη ότι οι αρχές που διέπουν την ανάκληση παράνομων διοικητικών πράξεων, ορθά κατοπτρίζονται στην *Αλέξανδρος Σολέας & Υιός Ατδ*, και ότι η παρούσα υπόθεση δεν μπορεί να διακριθεί από την υπόθεση εκείνη, είτε ως προς το νομικό πλαίσιο ή το αποτέλεσμα που πρέπει να ακολουθήσει.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αλέξανδρος Σολέας και Υιός Ατδ v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 803,

N. Σ. Πισσαρίδης Ατδ v. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2648,

Moschovakis and Another v. C.B.C. (1988) 3 C.L.R. 750.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία ανακάλεσαν προηγούμενη απόφαση με την οποία κατέταξαν τα εισαγόμενα εμπορεύματα των αιτητών στη δασμολογική κλάση 22.02.90.91.10 και όχι στη δασμολογική κλάση 21.01.10.99.00.

M. Ορφανίδης, για τους Αιτητές.

Στ. Θεοδούλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Στις 23 Μαρτίου, 1993, οι αιτητές εισήγαγαν ποσότητα του προϊόντος rokka milk coffee drink. Στη διασάφηση που υπέβαλαν για την τελώνισή του, κατέταξαν τα εμπορεύματα στη δασμολογική κλάση 21.01.10.99.10, ταξινομήση συνεπαγόμενη εισαγωγικό δασμό 20%.

5

Στις 23 Ιουνίου, 1994, οι αιτητές εισήγαγαν δεύτερη ποσότητα του ίδιου προϊόντος. Οι Τελωνειακές Αρχές διαπίστωσαν ότι τα εμπορεύματα εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 22.02.90.91.00, ταξινομήση προσελκύνουσα εισαγωγικό δασμό 40%.

10

Οι αιτητές, μετά από προτροπή των Τελωνειακών Αρχών, υπέβαλαν αίτηση στον καθορισμένο τύπο για τον προσδιορισμό της δασμολογικής κλάσης στην οποία εμπίπτουν τα εμπορεύματα - (βλ. Παράρτημα Β στην ένσταση).

15

Οι Τελωνειακές Αρχές πληροφόρησαν τους αιτητές ότι τα εμπορεύματα εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 22.02.90.91.00, συνεπαγόμενη δασμό 40% και 4.2% έκτακτη εισφορά. Με την ίδια επιστολή, τους κάλεσαν να καταβάλουν τον πρόσθετο εισαγωγικό δασμό και έκτακτη προσφυγική εισφορά, ανερχόμενα σε £1.231,00, για τα προϊόντα τα οποία εισήγαγαν στις 23 Μαρτίου, 1993.

20

Η απόφαση, η οποία κοινοποιήθηκε στους αιτητές και η οποία προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή, εξυπακούει την ανάκληση της προηγούμενης απόφασης για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων της 23ης Μαρτίου, 1993, και την κοινοποίηση νέας απόφασης για τη δασμολόγησή τους. Η απόφαση συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, υποκείμενη σε αναθεώρηση, γι' αυτό ορθά εγκαταλείφθηκαν στην αγόρευση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση οι ενστάσεις που αρχικά προβλήθηκαν (στην ένσταση) στο παραδεκτό της προσφυγής.

25

30

Οι αιτητές προσβάλλουν την ανακλητική απόφαση για ένα ουσιαστικά λόγο, ότι η ανάκληση δεν ήταν επιτρεπτή μετά την παρέλευση της περιόδου των δεκαπέντε μηνών. Οι αιτητές προσάρμοσαν την εμπορική τους δραστηριότητα ανάλογα με την απόφαση της 23ης Μαρτίου, 1993, και διέθεσαν τα προϊόντα τους με βάση τιμή κτήσης σύμφωνη και με το δασμό που τους επιβλήθηκε. Αποδοχή της ανάκλησης πλήττει τα συμφέροντά τους, όπως ισχυρίστηκαν, και οδηγεί σε αδικία. Δεν αμφισβητούν ότι τα εμπορεύματα τα οποία εισήγαγαν στις 23 Μαρτίου, 1993, εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 22.02.90.91.00 ή ότι υπόκειντο σε εισαγωγικό δασμό 40% και ανάλογη προσφυγική

35

40

5 εισφορά. Επομένως, το μόνο θέμα το οποίο εγείρεται προς εξέταση είναι το παραδεκτό της ανάκλησης, εν' όψει του χρόνου ο οποίος διέρρησε από την τελώνιση των εμπορευμάτων μέχρι την έκδοση της ανακλητικής απόφασης, η οποία, όπως προκύπτει, τους κοινοποιήθηκε στις 23 Ιουνίου, 1994.

10 Ο δικηγόρος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε ότι η απόφαση στην **Αλέξανδρος Σολέας & Υιός Ατδ. v. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 803, παρέχει απάντηση στα ερωτήματα τα οποία εγείρονται. Και σε εκείνη, όπως και στην παρούσα περίπτωση, ανακλήθηκε προηγούμενη απόφαση των Τελωνειακών Αρχών, μετά την αποκάλυψη σφάλματος στη δασμολογική ταξινόμηση των εμπορευμάτων. Το δικαστήριο επικύρωσε την πράξη. Το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση εκείνη κατοπτρίζει την αρχή στην οποία στηρίζεται η απόφαση:-

20 "Γίνεται όμως καθολικά δεκτό ότι η διαρροή του χρόνου δεν αποτελεί κώλυμα για την ανάκληση όπου η παράνομη διοικητική πράξη αντιστρατεύεται το δημόσιο συμφέρον που στην προκείμενη περίπτωση επιβάλλει την απεριόριστη εφαρμογή του προβλεπόμενου από το νόμο δασμολογίου."

25 Οι αιτητές υποστήριξαν ότι δεν παρέχεται η δυνατότητα ανάκλησης διοικητικής πράξης ευνοϊκής για το διοικούμενο, έστω και παράνομης, μετά την παρέλευση μακρού χρόνου. Προς υποστήριξη των θέσεών τους επικαλέστηκαν την απόφαση στη **Ν.Σ. Πισσαρίδης Ατδ. v. Δημοκρατίας**, (1990) 3 Α.Α.Δ. 2648, στην οποία υιοθετήθηκε η θέση ότι η ανάκληση, έστω και παράνομης διοικητικής πράξης, δεν είναι παραδεκτή μετά την παρέλευση μακρού χρόνου, εκτός εάν λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν την ανάκληση και όπου η παράνομη πράξη στηρίχθηκε "σε δόλια ή απατηλή ενέργεια του ενδιαφερομένου προσώπου".

35 Η θέση αυτή δεν μπορεί να εναρμονιστεί με την προηγούμενη απόφαση στη **Moschovakis & Another v. C.B.C.** (1988) 3 C.L.R. 750 ή με την **Αλέξανδρος Σολέας & Υιός Ατδ.** (ανωτέρω). Η πράξη η οποία ανακλήθηκε ήταν παράνομη.

40 Επιβλήθηκε δασμός άλλος από εκείνο που προβλέπει ο νόμος. Στην έκδοση της παράνομης πράξης συνέβαλαν και οι ίδιοι οι αιτητές με την εσφαλμένη ταξινόμηση του προϊόντος στη διασάφηση την οποία υπέβαλαν σε άλλη δασμολογική κλάση από εκείνη που πρόβλεπε ο νόμος. Η προστασία του δημοσίου συμφέροντος επέβαλλε την ανάκληση της πράξης την οποία οι καθ' ων η αίτη-

ση δικαιολογημένα ανακάλεσαν.

Διατηρώ την άποψη ότι οι αρχές που διέπουν την ανάκληση παράνομων διοικητικών πράξεων ορθά κατοπτρίζονται στην *Αλέξανδρος Σολέας & Υιός Ατδ.* και ότι η παρούσα υπόθεση δεν μπορεί να διακριθεί από την υπόθεση εκείνη, είτε ως προς το νομικό πλαίσιο ή το αποτέλεσμα που πρέπει να ακολουθήσει.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

10

Η επίδικη διοικητική πράξη επικυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.